

naar han vel ikke har været fængslet eller anholdt, men der dog har været truffet andre Retsforfølgningsskridt imod ham, saasom Paabud om ikke at forlade Hjemmet. Derimod opretholder Loven i § 1018 b den hidtidige Bestemmelse om, at Retten til Erstatning bortfalder, naar de fremkomne Oplysninger giver begrundet Formodning for, at vedkommende er skyldig i den Forbrydelse, for hvilken han var fængslet. Denne Bestemmelse var i Regeringsforslaget erstattet af en anden, mere generelt affattet Regel, der vedtoges af Folketinget; men Landstinget genindsatte den hidtidige Regel. For at afbøde de uheldige Virkninger, denne undertiden har haft i Praksis, bestemmes det i § 1018 h, sidste Stk., at naar Erstatning for Varetægtsfængsel nægtes af den nævnte Grund, skal Dommens Præmisser indskrænke sig til at angive, at Lovens Betingelser for Erstatning efter de i Sagen tilvejebragte Bevisligheder ikke skønnes at foreligge.

I Lovens 2. Afsnit bemyndiger § 2 Justitsministeren til at lade *Retsplejeloven* med de hidtil skete *Ændringer optrykke* og bekendtgøre.

Ifølge § 3 træder Loven i Kraft samtidig med Borgerlig Straffelov af 1. April 1930.

§ 4 giver forskellige Overgangsbestemmelser, særlig med Hensyn til Eksamensbetingelser. Disse Bestemmelser er delvis omtalt ovenfor.

Medens der angaaende Lovforslagets Behandling i Rigsdagen henvises til Indledningen og til det ved Lovens enkelte Bestemmelser bemærkede, skal her endnu, efter Justitsministerens Tale ved Sagens 2. Behandling i Landstinget, tilføjes en kort Oversigt over de Ændringer i den hidtil gældende Ret, særlig paa Strafferetsplejens Omraade, som Loven medfører, og som Ministeren ansaa for saa betydelige Forbedringer, at han kunde anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i den Skikkelse, hvorom man var enedes i Landstingsudvalget.

Justitsministeren omtalte først en Række Ændringer vedrørende Strafferetsplejen, der danner Forudsætninger for den nye Straffelovs Ikrafttræden, og fremhævede her Reglerne i §§ 687 og 688 om Fordelingen af Straffesager mellem de forskellige Domstole og om Nævningers Medvirken samt Reglerne i § 885 m. fl. om, i hvilket Omfang det tilkommer Nævningerne at afgøre, om der foreligger Strafudelukkelsesgrunde eller Strafforhøjelses- eller Strafnedsættelsesgrunde.